

לאביו, והזוציא אותו אביו מביתו ורנו עליו. יצא אותו בן מביתו. ובמקרים שלך בדור אמת ויהיה צדיק ברורוי כדי שישמע אביו המלך ותהייה עליו תשיקתו - מה עשה? אמר, הוואיל ויאתני מהיכל אבי, עשה מכאן וזה לאה כל מה שאני רוצה. מה עשה? החלך להתחבר לzonot, והתהלך בכל מקום וטונפת עמן, ולא היה נמצא אלא עמן בחבור שלהן. כשהഗבירה אמרו פוקרת בכל יום על אותו פבן וידעת שפנה התחבר עם הzonot וכל חברותיו היתה עפהן, מתחילה לבפות ולמרר על בנה.

יום אחד נכנס אליה המלך ורואה אותה בוכה. שואל אותה: על מה את בוכה? אמרה: ואיך לא אבבה, שהרי בנו מחוץ להיכל העולם - שבון המלך יושב בינו עם הzonot! מה יאמרו כל בני העולם - שבון המלך יושב ביבית zonot? התחללה לבפות זונות! ולחטפן מלך.

אמר המלך: בשביבך אחיזיר אותו, ואת הערכה שלו. אמרה: הרירודאי. אמר המלך: הואיל וכך הוא, לא צריך להחזרו ביום ב글וי, שביisha עבוננו לכת בשביבו ללבית זונות. ואם לא היה כמו זה שטנף את עצמו לך וחלל בגדי, היה אני וכל החילות של הולכים בשביבו בכמה כבוד ובכמה חצוצרות לפניו, בכמה כל קרב מימיינו ומשמאלו, עד שלם שהוא בן המלך. עכשו פיו שהוא טנף את עצמו וחלל את בגדי, הוא יחוור בסטר שלא

איהו. השתקה כיון דאיתו טג' גרמיה, וחילל יקר, איהו יהדר בטמירו,

חרדא ח' לבגי אביה, אטה אביה ואלקין ליה, ולבתר עבר על חוביה. תב כמלך דמיין וחב לאביה, ואפקיה אביה מביתיה, וארגיז עלייה, נפק ההוא ברא מביתיה.

ובآخر דיח' בארכ' קשות, והוא זפאה כדקה תאובתיה עלייה. מה עבד. אמר הויל ונפקנא מהיכלא דאבא, עבד מכאן ולחלאה כל מה דאנא בעי. מה עבד. אול ואתחבר בזונות, ואתלבך' בכלווכא דטנופא בהדריהו, ולא היה משתחא אלא בהדריהו, בחבורה דלהון. דמטרוני תא אמיה פקידת בכל יומא על ההוא ברא, ויידעת דברה בהדרי זונות אתהבר, וכל חברותא דידייה בהדריהו בנות.

שריאת למבי, ולאתמררא על ברה. יומא חד עאל מלכא לבגה, חמא לה דאייה מבפה. שאיל לה על מה את בכת. אמרה ולא אבבה, דהא ברנא לבר מהיכלא דמלכא. ולא די דהוא לא יתיב מהיכלא דמלפא, אלא דהוא יתיב בהדרי זונות. מה יימרונו כל בני עולם, בריה דמלכא איהו דיתיב בבי זונות. שריאת למבי, ולאתחננא למלא.

אמר מלכא, בגיןך אהדר ליה, ואנט ערבא דיליה. אמרת דא ודאי. אמר מלכא הויל וכך הוא, לא אצטיריך לאהדרא ליה ביממא באתגליא. דכטופה דילן איהו למלה בגיןיה לבי זונות. ואי לא היי בגונא דא, דטג' גרמיה הכי וחלל יקר. הוינא אנה, וכל חילין דיל, אזלין בגיןה בכמה יקר, בכמה בוקינס קמיה, בכמה מאני קרבא, מימיניה ומשמאליה, עד דכל בני עולם יודען, ויינדען, איהו יהדר בטמירו,